

iMoRe №185. Низка реформ та дві антиреформи — податкові та митні пільги індустриальним паркам

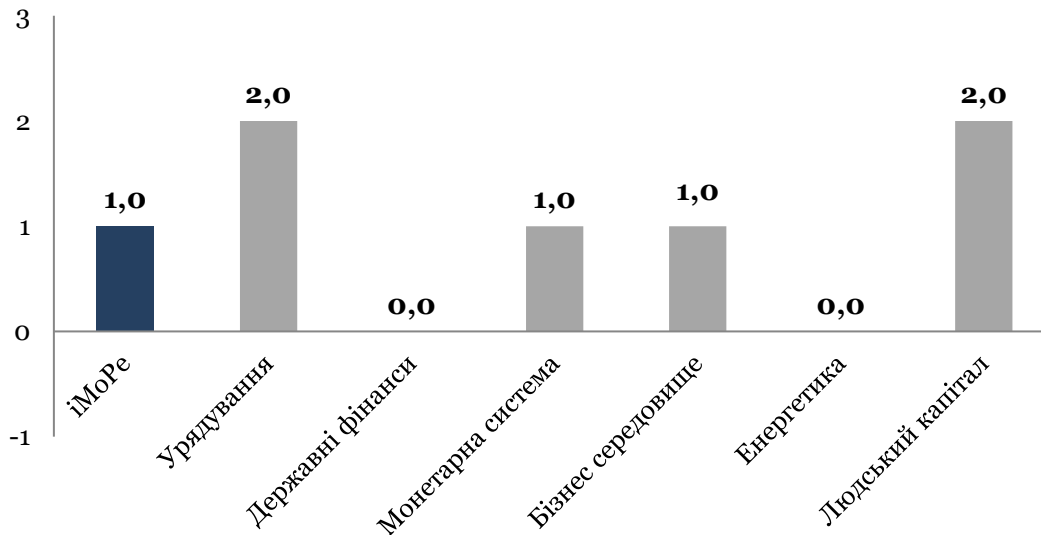
Індекс моніторингу реформ (iMoRe) становить +1 бал за період з 20 червня по 17 липня 2022 року з можливих значень від -5,0 до +5,0. У попередньому раунді індекс дорівнював +0,8 бала.

Графік 1. Динаміка Індексу моніторингу реформ

Індекс реформ може приймати значення від -5 до +5, значення вище за +2 розглядається як прийнятний темп реформ

Графік 2. Значення iMoRe та його компонентів у поточному раунді оцінювання

Основні події раунду

1. Ратифікація Стамбульської конвенції, +3,0 бала

Після багаторічних спроб [Законом 2319-IX](#) Україна ратифікувала Стамбульську конвенцію та доєдналася до [35 країн](#), що ратифікували її раніше. Майже відразу після України Конвенцію [ратифікувала](#) Велика Британія.

Конвенція не тільки зобов'язує країни, що її підписали, криміналізувати гендерне насильство (примусові шлюби, примусову стерилізацію, сталкінг тощо) та забезпечити принцип рівних прав між жінками і чоловіками у законодавчих актах, а й пропонує інструменти для запобігання насильству. Серед них інформаційні кампанії для обізнаності суспільства про різні форми гендерного насильства, включення адаптованих матеріалів до освітнього процесу, підготовка фахівців, які займаються жертвами чи особами, що вчинили будь-які акти насильства, які підпадають під сферу застосування цієї Конвенції, програми профілактичного втручання та лікування і програми залучення бізнесу та медіа до запобігання насильству стосовно жінок та підвищення поваги до їхньої гідності.

Країни, що ратифікують Конвенцію, зобов'язуються збирати статистичні дані про випадки всіх форм насильства, які підпадають під сферу застосування цієї Конвенції, щоб контролювати ефективність її виконання.

Коментар

«Україна підписала Конвенцію 11 травня 2011 року. А ось процес ратифікації конвенції тривав 11 років і завершився 20 червня на національному рівні (після ухвалення Закону про ратифікацію Верховною Радою України) та 18 липня 2022 року на міжнародному рівні (після передачі ратифікаційних інструментів до Ради Європи). Щодо України Договір набуде чинності 1 листопада 2022 року.

Тривалі строки ратифікації Стамбульської конвенції в Україні були зумовлені передусім відсутністю політичної волі. Щоразу Всеукраїнська Рада Церков, реагуючи на ініціативу ратифікувати Стамбульську конвенцію, наводила єдиний аргумент «проти» — «непереборну загрозу» від використання терміну «гендер». З юридичної точки зору це виглядало повною маячнею, оскільки українське трудове та антидискримінаційне законодавство містить це поняття з 2005 року.

У червні 2022 року Україна таки ратифікувала Договір. Мотивом для такого рішення стала складна комбінація обставин: як повномасштабне вторгнення РФ та прагнення продемонструвати партнерам відданість ліберальним цінностям, так і «негласна» вимога для отримання статусу кандидата в члени ЄС.

Конвенція містить 12 розділів, у яких передбачено зобов'язання держави переважно в юридичній та інституційній сфері. Серед іншого, сторони Договору мають криміналізувати такі види насильства: домашнє насильство (фізичне, сексуальне,

психологічне), економічне насильство, переслідування (сталкінг), зґвалтування, сексуальні домагання (харасмент), примусові шлюби, аборти, стерилізацію, жіноче обрізання.

Окрім криміналізації низки насильницьких діянь, передбачених у Конвенції, внесення змін до обтяжувальних обставин таких злочинів, передбачення додаткових процесуальних гарантій для постраждалих, Україна буде зобов'язана розробити необхідні механізми для превенції та захисту, включно з навчанням, спеціальними притулками та медичними закладами. За цими процесами здійснюватиметься моніторинг для оцінки того, як положення Договору втілюються на практиці. Відповідні повноваження мають Група експертів із протидії насильству щодо жінок і домашньому насильству (GREVIO), а також Комітет сторін, який складається з представників сторін Стамбульської конвенції. На основі вже реалізованих заходів Україна отримуватиме подальші рекомендації від згаданих органів».

Катерина Рашевська, юристка ГО «Регіональний центр прав людини»

2. «Транспортний безвіз» із ЄС, +2,5 бала

29 червня Міністр інфраструктури Олександр Кубраков від імені України [підписав Угоду](#) про вантажні перевезення автомобільним транспортом з Європейським Союзом. Вона скасовує для українських перевізників необхідність отримувати дозволи на двосторонні та транзитні перевезення через країни ЄС та прискорює рух вантажного транспорту через кордон. Ця угода особливо помічна зараз, адже через напад Росії Україна втратила можливість перевозити товари авіаційним та частково морським транспортом, а отже попит на автомобільні перевезення виріс.

Також за Угодою Україна та ЄС взаємно визнаватимуть водійські документи, видані однією зі сторін. Отже, для управління автівкою у ЄС українцям не потрібні будуть права міжнародного зразка.

Коментар

«28 червня Україна та ЄС підписали Угоду про вантажне автомобільне сполучення, яка надала українським автоперевізникам тимчасове (на рік) право перевозити вантажі до країн ЄС без необхідності отримувати спеціальні дозволи на перевезення. Такі дозволи визначалися двосторонніми угодами між Україною та окремими країнами ЄС, де також встановлювалась максимальна кількість дозволів на рік, якими можуть обмінюватися країни. Практика дозволів тривала кілька десятків років, і останні п'ять років суттєво обмежувала потужності України експортувати свою продукцію автомобільними шляхами. Наприклад, Польща щороку скорочувала кількість дозволів, які вона готова видавати українським

перевізникам, мотивуючи це тим, що угода має бути симетричною, а попит польських перевізників на українські дозволи низький.

Тепер цьому покладено край, принаймні до 30 червня 2023 року. Те, чого Україна прагнула і про що довгий час могла лише мріяти – «транспортний безвіз» – запрацював через російську агресію, блокування українського експорту морськими шляхами та глобальну продовольчу кризу.

Ефект Україна відчула одразу – Міністерство інфраструктури повідомляє про збільшення заявок на отримання ліцензії на міжнародні перевезення в десятки разів. Так само кратно зросла кількість вантажівок, що перетинають кордон. Для бізнесу, з одного боку, це полегшення, бо можна везти більше вантажу, а з іншого боку, посилення потоку машин створило затори на прикордонних переходах, а наплив нових недосвідчених перевізників, не знайомих із вимогами до документації та стандартів, ще більше гальмує процес перетину кордону. Також перевізники скаржаться, що нові водії збивають ставки на фрахт. Але це нормальний економічний процес адаптації.

Загалом Угода з'явилася вчасно і дуже допомогла Україні в імпорті палива та експорті аграрної продукції. Вона має лише один недолік – закінчується в червні наступного року. Але я думаю, що позитивний досвід цього року переконає ЄС зробити угоду постійною».

Ірина Коссе, Інститут економічних досліджень та політичних консультацій

3. Закон про удосконалення надання медичної допомоги, +2,0 бала

[Закон 2347-IX](#) робить черговий крок у реформуванні медичної системи. Зокрема він об'єднує вторинну і третинну ланки меддопомоги у спеціалізовану меддопомогу, удосконалює функціонування госпітальних округів та надання паліативної допомоги, створює засади для реімбурсації медичних виробів. Корисне нововведення — зміни Цивільного кодексу, які вимагають від кримінального правопорушника компенсувати у держбюджет витрати на лікування потерпілого.

Цей закон також розширює повноваження Кабміну: той отримав право встановлювати мінімальний рівень оплати праці медичних працівників. З одного боку, це важливий крок для заохочення медиків лишатися у медицині, з іншого, він підриває автономію лікарень, впливаючи на їхню фінансову модель.

Коментар

«Якщо дивитися на закон з перспективи повоєнної модернізації (свідомо не кажу «відбудови») системи охорони здоров'я, то він створює передумови як для її майбутніх прихильників, так і для майбутніх консерваторів.

Центральним питанням законопроекту є створення «спроможної мережі закладів охорони здоров'я», ключове для побудови сучасної системи лікарень на 2030-2040 роки. Тут документ розвиває ідею госпітальних округів (вперше впроваджену ще у 2017 році) і пропонує ділити їх на кластери, «в межах яких організовано комплексний доступ населення до стаціонарної медичної допомоги». Лікарні, відповідно, будуть поділятися на кластерні, надкластерні (обслуговують кілька кластерів, госпітальний округ або кілька округів) та загальні (обслуговують населення менше, ніж кластер).

Закон перекладає конкретику про те, що таке округ, кластер, і за що відповідають різні види лікарень, на Кабінет Міністрів. Але неозброєним оком видно, що госпітальний округ – це область, кластер – це частина області навколо великого міста (охоплення 200-300 тисяч населення). Ну а загальна лікарня – це еквівалент старих малопотужних «районів» (обслуговують близько 50 тисяч людей).

Таким чином, у цій моделі знайдеться місце усім. Відповідно, консервативно налаштованому Кабміну закон дає всі можливості «забетонувати» статус-кво: постсовєцьку систему з величезною кількістю малопотужних закладів з поганою якістю послуг. Але і реформаторський уряд зможе «викрутити» підзаконні акти на свою користь. Тому найцікавіше попереду.

Безперечним кроком вперед у законі є скасування так званих «рівнів допомоги» – первинний, вторинний, третинний. Замість цього совєцького рудименту маємо тепер європейські поняття первинної, спеціалізованої, екстреної, а також реабілітаційної та паліативної допомоги, які відображають суть роботи, а не «ранг» лікарні.

А от великим кроком назад у минуле є те, що уряд отримав право встановлювати мінімальну зарплату для медиків. Так парламент зафіксував ще довоєнну ініціативу Президента (саме його указом це було ініційовано) встановити усім лікарям та медсестрам зарплату централізовано. Мало того, що це не має економічної логіки. Ця глибоко совєцька практика затримає довгоочікуваний розвиток цивілізованого ринку праці у медицині, відсутність якого і є причиною несправедливих доходів медиків та їх де-факто закріпаченого становища у сфері трудових відносин».

Павло Ковтонюк, співзасновник Українського центру охорони здоров'я (УНС)

4. Профтехосвіту повторно можна здобувати безоплатно, +2,0 бала

За [даними](#) Київської школи економіки, з початку повномасштабного наступу Росії пошкоджено, зруйновано або захоплено щонайменше 388 українських підприємств. Це означає втрату робочих місць та зменшення попиту на певні професії (наприклад, [виробництво](#) металургійних підприємств упало вдвічі), а отже, потребу для українців перенавчатися на більш затребувані на ринку праці професії. З метою полегшення цього процесу Верховна Рада ухвалила [Закон 2312-IX](#), який дозволяє безкоштовно отримувати другу профосвіту, якщо після завершення першої минуло не менше трьох років, у особи є страховий стаж, а у навчальному закладі – вільні місця. Однак претендувати на безкоштовну профосвіту можна і раніше та без страхового стажу, якщо людина не може виконувати роботу за попередньою професією за станом здоров'я або здобуття нової професії необхідне для невідкладного забезпечення потреб держави.

5. Закон про захист державних інформаційних ресурсів, +2,0 бала

У зв'язку з [постійними атаками](#) на українські інформаційні ресурси з боку Росії з'явилася необхідність убезпечити українські електронні ресурси та реєстри. Для цього [Законом 2130-IX](#) впроваджується можливість для власників державних інфоресурсів укладати угоди про їх технічне адміністрування з іноземними постачальниками хмарних послуг.

Також на власників покладається завдання створити резервні копії державних інформаційних ресурсів на окремих фізичних носіях у зашифрованому вигляді та забезпечити їх безпечно зберігання. Це можна робити і в інших країнах – у закордонних дипломатичних установах України протягом дії воєнного стану в Україні та 6 місяців після його закінчення.

Забороняється використання хмарних ресурсів та зберігання резервних копій на окупованих територіях чи на територіях держав-агресорів та держав, які входять до митних та воєнних союзів з агресорами.

Коментар

«[Закон 2130-IX](#) призначений для врегулювання питання розміщення державних інформаційних ресурсів та їхніх резервних копій на хмарних ресурсах або в центрах обробки даних, що знаходяться за межами України.

У звичайних умовах ухвалення цього закону було б стратегічною помилкою, оскільки вкрай негативно впливало би на імідж держави. Проблема полягає в тому, що кожна держава самотійно вирішує питання створення, розміщення, зберігання та захисту власних інформаційних ресурсів, а їх розміщення за межами держави виглядає як ознака нерозвиненості та слабкості державних інституцій.

Але в умовах збройної агресії з боку Російської Федерації цей закон виглядає цілком природно та дозволяє вберегти та захистити державні інформаційні ресурси від знищення внаслідок бойових дій. В цих умовах розміщення державних інформаційних ресурсів та їхніх резервних копій за межами України дозволяє гарантувати (з високою ймовірністю) цілісність цих ресурсів та швидке відновлення в разі непередбачуваних подій.

Це важке рішення, зроблене в дуже складних умовах, але його потрібно було ухвалити, особливо враховуючи, що розміщення державних інформаційних ресурсів та їхніх резервних копій за межами України дозволяється лише протягом періоду дії правового режиму воєнного стану та шести місяців після його припинення чи скасування, після чого всі державні інформаційні ресурси повинні бути повернуті на територію України».

Олег Денисюк, експерт у сфері технічного захисту інформації

6. Закон про управління відходами, +2,0 бала

[Закон 2320-IX](#) розпочинає в Україні реформу управління відходами. Він гармонізує українське законодавство з європейським та створює аналогічну ієрархію управління відходами. Ця ієрархія передбачає такі способи поводження з відходами (у порядку пріоритетності): запобігання утворенню відходів, повторне використання відходів, рециклінг (переробка для повторного використання), відновлення (виробництво енергії), вивезення відходів. Для впровадження цієї ієрархії закон вводить систему довгострокового планування управління відходами на національному, регіональному та місцевому рівнях. Закон також встановлює принцип «забруднювач платить» та описує можливі порушення законодавства у сфері управління відходами.

Коментарі

«Основною передумовою реформи управління відходами є те, що сьогодні Україна, по суті — стихійне сміттєзвалище. Ось кілька минулорічних цифр: понад 90% побутових відходів спрямовується на звалища, лише 7% переробляють, ще 1,7% спалюють. Побутові відходи захоронюються на 6 тисячах сміттєзвалищ і полігонів, загальна площа яких — майже 9 000 га, що співмірно з площею м.Хмельницький.

З комплексної послуги управління відходами, яка складається зі збору, перевезення, сортування, переробки, захоронення відходів в Україні фактично виконується лише одна — сміття вивозять. Куди саме і що відбувається з ним далі — простежити складно. Це одна з причин, чому стихійні сміттєзвалища досі існують, а притягнути винних до відповідальності майже нереально.

[Закон 2320-IX](#) докорінно змінює цю систему. Зокрема він запроваджує Єдину державну електронну систему у сфері відходів, яка забезпечує збирання й обмін даними та документами у сфері відходів в електронному вигляді, а також

забезпечує електронну взаємодію між зацікавленими сторонами у сфері управління відходами. Завдяки цьому можна буде прослідкувати, хто генерує-перевозить-переробляє. Це нарешті дасть змогу позбутися «нічийного» сміття, стане дороговказом для інвесторів, який допоможе прозоро розрахувати розмір інвестицій у сміттєпереробну галузь».

**Ольга Євстігнеєва, координаторка Climate Ambition Accelerator
Глобального Договору ООН в Україні, комунікаційниця
євроінтеграційних реформ**

«Потреба у новому законі про відходи стала вимогою щодо виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Новий закон передбачає імплементацію трьох європейських директив ([№2008/98/ЄС](#), [№1999/31/ЄС](#), [№2006/21/ЄС](#)), в яких окреслені такі основні зобов'язання держави:

- впровадження європейських засад управління відходами, включаючи адаптацію національного законодавства, запровадження системи планування;
- забезпечення належного управління побутовими відходами, зокрема ефективної системи збирання та вивезення побутових відходів, інфраструктури для їх відновлення та видалення;
- забезпечення належного управління небезпечними та промисловими відходами, а також відходами будівельної та видобувної промисловості, включаючи створення інфраструктури для їх оброблення.

Коаліція громадських організацій, в складі якої є ГО «Україна без сміття» сподівалася, що новий закон реалізує бажану реформу сфери управління відходами і допоможе здійснити наступні ключові зміни:

1. Поступове закриття всіх існуючих звалищ і побудова нечисленних нових полігонів, облаштованих згідно всіх європейських норм безпеки, на яких розміщувалися би виключно нешкідливі для навколишнього середовища відходи.
2. Запровадження інструменту Розширеної Відповідальності Виробника, який би профінансував (без залучення бюджетних коштів) створення якісної інфраструктури роздільного збору і сприяв переробці вторсировини і небезпечних для довкілля відходів (батареї, електроприлади, шини тощо).
3. Більш прозорий і доступний для громадського контролю процес вибору постачальників «сміттєвих» послуг (через систему Prozorro замість кабінетних конкурсів).

Однак закон не виправдав покладених на нього очікувань. Наведу приклад. Закон міг би стати дійсно реформаторським і допоміг би розпочати процес закриття 6000 сміттєвих звалищ, якби визначення «полігони» виклали згідно Директиви №1999/31/ЄС («landfill» means a waste disposal site for the deposit of the waste onto or into land (i.e. underground), including...»). У версії закону 2207-1-д визначається, що

«полігон – місце захоронення відходів...». Є велика різниця між словами розміщення (deposit), тобто тимчасове і захоронення (buried) – постійне. Закон фактично легалізує проблемні звалища і дозволяє захоронювати відходи в землю на невизначений термін, тоді як в ЄС захоронення відходів на звалищах заборонено.

Ще одне слабе місце закону те, що конкурси (як і в старому законі) і надалі відбуватимуться за зачиненими дверима – отже, споживачі послуги не зможуть слідкувати за умовами тендера, щоб запобігти корупції, і впливати на вибір постачальника.

Чим це загрожує? Тим, що новий закон не буде суттєво відрізнятися від попереднього закону 1998 року і дозволить і надалі уникати відповідальності забруднювачам, захоронювати несортовані відходи, не впроваджувати інновації (бо монополісти не зацікавлені в них). Як оцінять закон в Європі після аналізу експертами – покаже час».

Євгенія Аратовська, засновниця громадської організації «Україна без сміття»

7. Кваліфіковані електронні довірчі послуги, які надаються в ЄС, визнаватимуться в банківській та платіжній сферах України (+0,5 бала)

[Рішення](#) про визнання Україною е-підписів та кваліфікованих електронних печаток, створених у ЄС, істотно спрощує взаємодію між європейською та українською банківськими системами.

Коментар

«Визнання європейських електронних підписів значною мірою вирішує структурну проблему, яка досі істотно ускладнювала для банків побудову безпаперових процесів з обслуговування деяких категорій клієнтів (нерезидентів з країн ЄС) та корпоративного управління (до наглядових рад низки банків входять нерезиденти – представники материнських банківських груп або незалежні директори).

У найближчій перспективі це матиме обмежений ефект з огляду на невелику в масштабах країни кількість таких клієнтів та управлінців. Проте у довгостроковій перспективі це відкриває для українських банків та інших надавачів платіжних послуг шлях до фінансового ринку ЄС».

Олена Коробкова, Голова Ради Національної асоціації банків України

8. Митні (-2,0 бала) та податкові (-1,3 бала) пільги для створення сприятливих умов для діяльності індустріальних парків

В цьому випуску ми також зафіксували дві антиреформи, пов'язані з черговим намаганням підтримати індустриальні парки. Кілька років тому редколегія “Вокс Україна” [писала](#), чому пільги не зроблять українські індустриальні парки новою Кремнієвою долиною.

Верховна Рада ухвалила зміни до [Податкового](#) та [Митного](#) кодексів для створення сприятливих умов для залучення великих інвестицій у економіку.

Серед ключових пільг:

- звільнення від сплати податку на прибуток на 10 років, якщо підприємство матиме статус учасника індустриального парку (ІП) впродовж не менше 10 років. Однак є нюанс: зекономлені таким чином кошти мають бути використані у наступний за податковим роком виключно на розвиток діяльності підприємства в межах індустриального парку. При порушенні цієї умови учасник має сплатити невикористану частину суми як податок на прибуток, сплатити пеню за несвоєчасну сплату та втрачає право на цю пільгу на наступний період;
- звільнення від сплати ПДВ при імпорті обладнання, яке буде використане в індустриальному парку. Однак, якщо компанія втрачає статус учасника (ІП) менш ніж через 5 років з дати ввезення обладнання, вона повинна сплатити ПДВ за таке обладнання, а також пеню за його несвоєчасну сплату;
- дозвіл органам місцевого самоврядування знижувати для учасників індустриальних парків розмір податку на землю та нерухомість, орендну плату для землі чи об'єктів на території ІП.

Мінусом нових норм є, по-перше, зменшення податкових та митних надходжень під час війни без гарантій реального пожвавлення економіки від впливу індустриальних парків, по-друге, створення викривлень на ринку, коли певні місцевості отримують пільгові умови за рахунок порівняного погіршення умов на інших територіях, по-третє, спроба точково підтримати певні території та підприємства замість створення рівних та зручних умов для всіх підприємств в Україні.

Коментар

«Два закони ([2330-IX](#)) та ([2331-IX](#)) встановлюють пільги для резидентів технопарків – звільнення від ПДВ та митних платежів під час завезення обладнання не старшого від трьох років, а також звільнення від податку на прибуток на 10 років, якщо резидент залишається у технопарку та не виплачує дивіденди. Крім того, резиденти Дія.Сіті звільнені від сплати ПДВ за освітні послуги, які вони надають. Ці пільги почали діяти з 1 липня 2022 року.

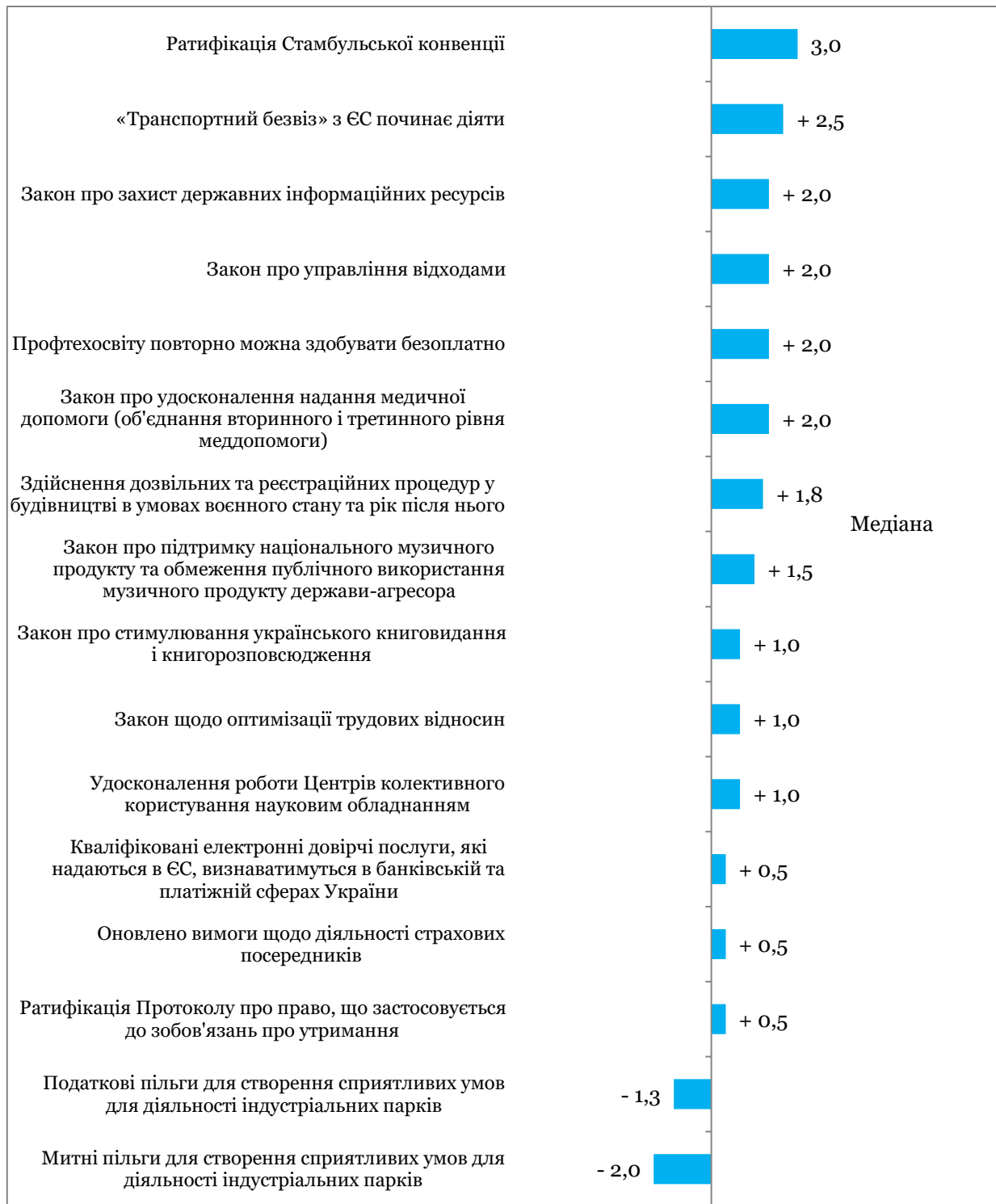
У пояснювальних записках до цих законопроектів не наведено втрати бюджету від таких пільг, проте наводяться дуже оптимістичні (особливо у світлі останніх подій) цифри зростання ВВП, створення робочих місць тощо. Проте зрозуміло, що перш ніж ми відчujemo хоча б якийсь позитивний ефект технопарків, бюджет понесе

втрати (особливо через недонадходження митних платежів та ПДВ). А головне – це створення неоднакових правил для компаній, які знаходяться в технопарках, та тих, які працюють на решті території України. Це йде врозріз із загальним трендом на спрощення адміністрування податків та створення рівних правил для всіх. Детальніше можна прочитати у нашій [статті](#).

До того ж, щоб скористатися пільгою з податку на прибуток, учасник технопарку повинен буде вести повноцінний облік цього податку, що навряд чи виглядатиме привабливо для багатьох компаній».

Ілона Сологуб, наукова редакторка «Вокс Україна»

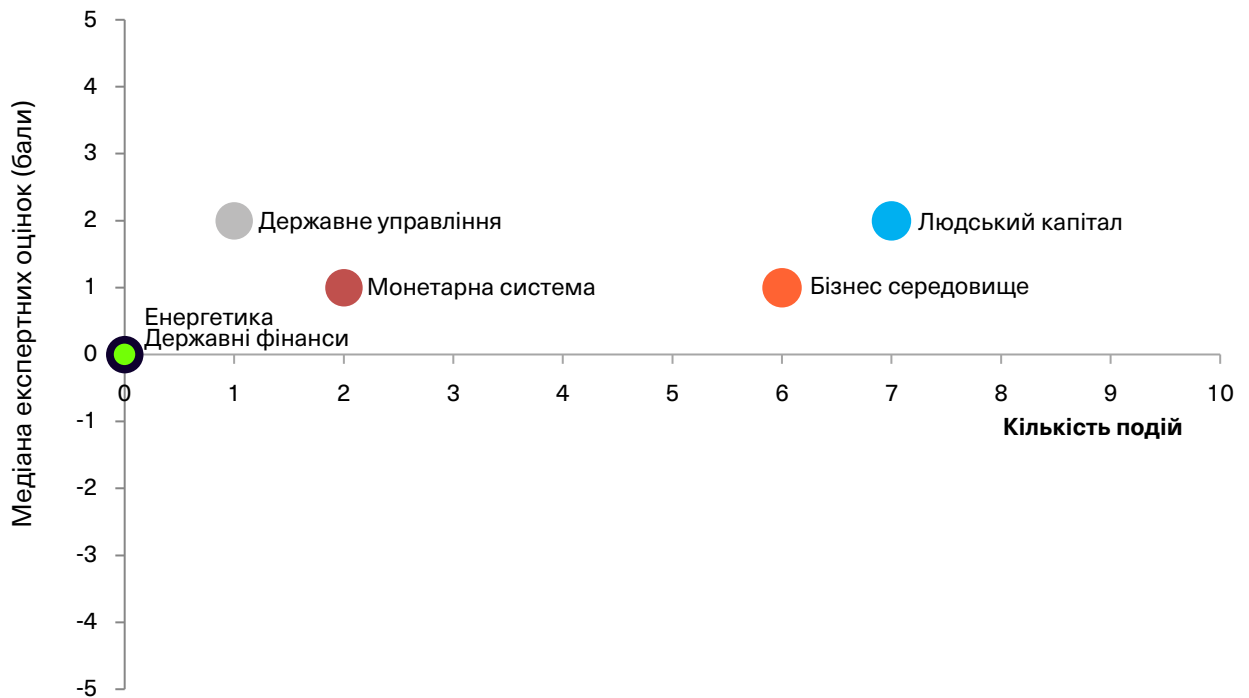
Графік 3. Події, що визначали значення індексу, оцінка події є сумою її оцінок за напрямками, тому вона може перевищувати +5, або бути меншою за -5

Таблиця 1. Оцінки всіх подій та прогресу реформ за напрямками

Державне управління	+2,0
Закон про захист державних інформаційних ресурсів	+2,0
Державні фінанси	0,0
Монетарна система	+1,0
Кваліфіковані електронні довірчі послуги, які надаються в ЄС, визнаватимуться в банківській та платіжній сферах України	+0,5
Оновлено вимоги щодо діяльності страхових посередників	+0,5
Бізнес середовище	+1,0
Закон про управління відходами	+2,0
Закон про стимулювання українського книговидання і книгорозповсюдження	+1,0
Податкові пільги для створення сприятливих умов для діяльності індустриальних парків	-1,3
Митні пільги для створення сприятливих умов для діяльності індустриальних парків	-2,0
Здійснення дозвільних та реєстраційних процедур у будівництві в умовах воєнного стану та рік після нього	+1,8
«Транспортний безвіз» з ЄС починає діяти	+2,5
Енергетика	0,0
Людський капітал	+2,0
Ратифікація Стамбульської конвенції	+3,0
Закон про підтримку національного музичного продукту та обмеження публічного використання музичного продукту держави-агресора	+1,5
Профтехосвіту повторно можна здобувати безоплатно	+2,0
Закон про удосконалення надання медичної допомоги (об'єднання вторинного і третинного рівня меддопомоги)	+2,0
Закон щодо оптимізації трудових відносин	+1,0
Ратифікація Протоколу про право, що застосовується до зобов'язань про утримання	+0,5
Удосконалення роботи Центрів колективного користування науковим обладнанням	+1,0

Графік 4. Значення окремих компонентів Індексу та кількість подій

(Див. графіки та таблиці на сайті http://imorevox.in.ua/?page_id=577, http://imorevox.in.ua/list_rounds.php)

Довідкова інформація: Індекс Моніторингу Реформ (iMoRe) VoxUkraine призначений надавати комплексну оцінку зусиллям влади України зі впровадження економічних реформ. Індекс базується на експертних оцінках змін у регуляторному середовищі за п'ятьма напрямками:

1. Державне управління
2. Державні фінанси
3. Монетарна система
4. Бізнес середовище
5. Енергетика

Детальніше про Індекс та методологію розрахунку можна дізнатись на сайті imorevox.org.

VoxUkraine - це ініціатива, створена групою міжнародних та вітчизняних економістів, присвячена реформам та економічному розвитку України. Цілями VoxUkraine є поширення науково обґрунтованого аналізу та коментарів щодо економічних та суспільно-політичних подій в Україні, підвищення рівня дискусії та формулювання системного підходу до реформ, а також інтеграція України в світову мережу економістів та діячів, відповідальних за економічну політику.